

Εὔβ. (Ψαχν.): Τῇ γυαλίστρα μου ἴδωκες τὰ φάου; 5) Ὑ-
φασμα μέλαν στίλβον Κρήτ.

γυαλιστός ἐπίθ. σύννηθ. γυαλ-λιστός Κάλυμν. Κύπρ.
Κῶς Λυκ. (Λιβύσσ.) Σύμ. κ. ἄ. γυαλ-λ^διστός Κῶς Ρόδ.
γυαλιστός Ἀστυπ. γυαλιστέ Τσακων. Ὑαλιστός Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυαλίζω. Διὰ τὸν τύπ. γυαλίσις
βλ. K. Dieterich, Südl. Sporaden, 81. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

1) Ὁ στιλπνός, ὁ λάμπων ἐνθ' ἄν.: Γυαλιστὰ κ' ἔξυπνα
μάτια Χίος. Τρίβει μὲ τὸ μυστρί τὸν τοῖχο, γιὰ νὰ κάμῃ γυα-
λιστὸ πρόσωπο αὐτόθ. Γυαλ-λιστὰ πού' ραῖν δὰ κονιμτζιά
τοῦ φουστανιοῦ της! Κῶς. Ἐγχεῖ τὸ τῶροβουλε ἐν γυαλι-
στέ, ἄφε νι (αὐτὸ τὸ παπούτσι εἶναι στιλβωμένο, ἄφησέ το)
Τσακων. || Ἄσμ.

Εἴκοσι χρόνια ἔκαμα στῆς Βενετιάς τὰ κάστηρ,
νὰ σῶβρω χτένιγ- γυαλ-λιστόμ - μὲ τριαλιστήραν ἄσπρη
Κύπρ.

Παραθυράκι μ' γυαλιστό, δεῖξε μου τὴν κυρά σου,
μ' ἀσήμι καὶ μὲ μάλαμα νὰ φτειάσω τὰ καρφιά σου
Ἡπ. || Ποίημ.

Τί νόστιμα παλληκαράκια!

μὲ μαῦρα γυαλιστὰ σκουφάκια

Α. Πάλλη, Ταμπουρ. καὶ Κόπαν, 23. 2) Οὐδ. οὐσ., γυναικεῖον
ἐπίσημον ἔνδυμα ἐξ ὑφάσματος μέλανος, στιλπνοῦ Ρόδ.
Συνών. βαφτό (εἰς λ. βαφτός 3).

γυαλίτης ὁ, Σίφν.

Ἐκ τοῦ ρ. γυαλίζω καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτης.

Ἡ σταφυλὴ μόλις ἀρχίζει νὰ ὠριμάζῃ, ὅταν ἀποκτᾷ στιλ-
πνότητα.: Πῆε g' ἤκουε ἴνα γυαλίτη, τὸν ἤφαιε γαί τὸν
ἐπῆρε σούρδιση (= εὐκοιλιότηης).

γυαλίτικος ἐπίθ. Χίος γυαλ-λίτικος Χίος (Καρδάμ.
κ. ἄ.) Ὑαλίτικος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ. Ὑαλίτικια Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτι-
κος.

1) Ὑάλινος Χίος (Καρδάμ. κ. ἄ.) Συνών. γυάλινος
Α1. 2) Ἐπὶ ἀγγείων, ὁ ἐκ πορσελάνης ἢ ἀργίλλου κατε-
σκευασμένος καὶ ἀλειμμένος δι' ἀλοῖφῃς, ἥτοι χημικοῦ
πολτοῦ, ὁ ὁποῖος προσδίδει στιλπνότητα Νάξ. (Ἀπύρανθ.):
Ὑαλίτικος κεσές, Ὑαλίτικη λεκάνη. Ἀλλότες ἐτρώσαμεν ὅλα
σὲ μιὰ ἀβάθα, τώρα θέμεν ὅλοι Ὑαλίτικα βιάτα. Συνών.
γυάλινος Α2.

γυαλίτσα ἡ, (I) Κρήτ. (Ρέθυμν.) κ. ἄ. γυαλ-λίτσα
Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γυάλα.

Ἡ μικρὰ γυάλα ἐνθ' ἄν.: Μιὰ γυαλίτσα μέλι μου
δῶσε (μου δῶσε = δῶσε μου) Κρήτ. (Ρέθυμν.) Συνών.
βαζάκι, βαζούλι (βλ. λ. βαζούλι).

γυαλίτσα ἡ, (II) ἐνιαχ. γυαλ-λίτσα Κύπρ. Ὑαλ-λίτσα
Κύπρ. (Πιτσιλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτσα.

Ὁ ἐκ δριμυτάτου ψύχους σχηματιζόμενος ἐπὶ τῆς ἐπιφα-
νείας τῶν λιμναζόντων κυρίως ὑδάτων ἐπίπαγος ἐνθ' ἄν.:
Ποὺ τὴν κρυάδα τὰ νερά ἐκάμασιγ - γυαλ-λίτσαν Κύπρ.
(Πιτσιλ.) Συνών. γυαλί Β1.

γυαλοβόλι τό, ἐνιαχ. Ὑαλοβόλι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βόλι.
Πλήθος θραυσμάτων ὑάλου. Πβ. γυαλικοβόλι.

γυαλοθέμι τό, ἐνιαχ. Ὑαλοθέμι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θέμι.
Γυαλοβόλι, τὸ ὅπ. βλ. Πβ. γυαλικοθέμι.

γυαλοκάνατο τό, Πελοπν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυαλί καὶ κανάτι.

Ὑάλινον κανάτι: Ἄσμ.

Μὰ κεῖν' ἐβγήκε κ' ἔκατσε κ' ἐπιασε καὶ κουβέντα,
κρατεῖ καὶ γυαλοκάνατο καὶ πίνει τὸ νερό του
(μοιρολ.) Συνών. γυαλομαστραπᾶς.

γυαλοκλούβι τό, ἐνιαχ. γυαλ-λοκλούβιν Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυαλί καὶ κλουβί.

Τὸ οἶονεῖ ἐξ ὑάλου κλωβίον, συνήθως εἰς ποιητικὰς ἢ
φανταστικὰς ἐκφράσεις ἐνθ' ἄν.: Ἐδεῖ τον μέσ' εἰς τὸ γυαλ-
λοκλούβιν μέραν τζαί νύχταν Κύπρ. Διορίζει εὐτὺς τθαί
κάμνουσιν ἓνα γυαλ-λοκλούβιν ὁλόχρουσον μὲ μίαν ἀλυσίαν,
ὅσο βάχος εἶδεν ἢ χάλασσα (βάχος = βάθος, χάλασσα =
θάλασσα ἐκ παραμυθ.) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Ἐβκαλεν τζαί τῆλ-λυερὴν πάνω ψηλὴν παμπούλαν
τζαί γυαλ-λοκλούβιν ἔκαμεν τζαί μέσα τὴν καθίσκει
(παμπούλα = μικρὸς λόφος) αὐτόθ.

γυαλοκόβω (I) Πελοπν. (Γαργαλ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γυαλί Α1, καὶ
τοῦ ρ. κόβω.

Τέμνω τι δι' αἰχμηροῦ τεμαχίου ὑάλου ἐνθ' ἄν.: Τὸν
ἐπιασε νὰ κλέβῃ καὶ τὸν ἐχάραξε μ' ἓνα γυαλί, τότε γυαλό-
κοψε γιὰ τὰ καλά Πελοπν. (Γαργαλ.)

γυαλοκόβω (II) ἐνιαχ. γυαλουκόβου Εὔβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γυαλί Β1β, καὶ
τοῦ ρ. κόβω.

Ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ καιροῦ, αἰθριάζω προσωρινῶς,
συνήθως κατὰ γ' ἐν. πρόσωπ. ἐνθ' ἄν.: Γυαλουκόβ' Εὔβ.
(Στρόπον.)

γυαλόκομμα τό, (I) Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυαλοκόβω (I).

Ἡ δι' αἰχμηροῦ τεμαχίου ὑάλου τομὴ μέρους τοῦ σώμα-
τος: Βαθὺ γυαλόκομμα. Γυαλόκομμα ἀπάν' ἀπάνου.

γυαλόκομμα τό, (II) Εὔβ. (Ἄκρ. Στρόπον. Ψαχν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυαλοκόβω (II).

Ἡ ἐν κακοκαιρίᾳ ἀπότομος καὶ προσωρινὴ μεταβολὴ τοῦ
καιροῦ ἐπὶ τὰ βελτίω, ἢ διακοπὴ τῆς νεφώσεως ἐνθ' ἄν.: Μ'
αὐτὰ τὰ γυαλοκόμματα τὰ ῥίξαν τὰ λουλούδια τὰ δέντρα
Εὔβ. (Ψαχν.) || Γνωμ. Αὐτὰ τὰ γυαλοκόμματα κάμαν τοὺ
βλάχου δίκους πρόβατα (ἢ προσωρινὴ διακοπὴ τῆς κακο-
καιρίας ἀπατᾷ πολλάκις, ἐκλαμβανομένη ὡς λήξις αὐτῆς)
Εὔβ. (Ἄκρ. Στρόπον.)

γυαλοκόμματον τό, Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυαλί καὶ κομμάτι.

Τεμαχίον ὑάλου. Συνών. γυαλί Α1β.

